

Runorna 46—90 utgöra en halvstrof i fornyrdeslag:

*stōdh drængila
ī stafn skipi,
liggr væstarla
of hulin sar dō*

Den avlidne lovordas alltså för att ha varit en kämpe i framstammen på krigsskeppet (fyn. stafnbúi), vartill de bästa männen utvaldes.

165. Grinda, Spelviks sn, Rönö hd.

Pl. 73. Pl. 12: B. 809.

Litteratur: B. 809; L. 874; Ransakn. 1667—81; Peringskiöld, Ann. in vit. Theod. p. 470; Dybeck, Runa fol. II, s. 9; Runverser s. 172.

I *Ransakn.* säges runstenen vara »wijdh Ålfver ängen på Grinda ägor», i L. 874 i »Grinda hage, vid stensättningar». Stenen står nu rest invid Sö. 166 på en dikesren i gårdet, sydväst om Grinda gård invid gårdesgården till den beteshage, som i nordvästlig riktning ligger mellan runstenarna och landsvägen till Aspa.

Ämnet är gråsten, höjden 1,61 m, bredden vid foten 57 cm, i toppen tangerande nedre slinglinjen 51 cm, slingans bredd 7—9 cm.

Uti 13 s i 13—17 **stain** fortsättes övre staven 2,5 cm nedom mellanstreckets utgångspunkt men slutar 1,5 cm ovan nedre linjen. I 20—24 **hipin** finnes blott övre hälften av 21 i och i 22 **p** saknas övre staven. Mellan 28—31 **nafi**, och 32—36 **suais** saknas skiljetecken, efter **suais** är det svagt. Bistaven på 45 **r** i 44—49 **krikum** utgör en avsats i stenen; 49 **m** är svagt, övre staven kan nästan sägas fattas. Utan föregående skiljetecken följa därpå 50—53 **iuli**, vari 50 i står alltför nära 51 **u** för att kunna ha bistav till **Y k**, som man väntar, och så 54—59 **skifti**. Vänstra mittraden börjar kanske liksom den högra med kolon; i rungruppen 74—82 **krist unia** finns intet skiljetecken men kolon efter.

Inskriften är följande:

Slingan: kuprun : raisti : stain : at : hipin : uar : nafi suais : uar : han :										Högra mittraden:									
				5		10		15		20		25		30		35		40	
: i :	krikum	iuli	skifti																
45	50	55										60	65	70		75	80		

Vänstra mittraden: **: kristr : hialb : ant : kristunia :**

I satsen **uar : nafi suais** »var brors(syster)son till Sven» underförstås subjektet ur det föregående **hipin**, jfr Ög. 180 Gammalkil: **hrulf : faþu : sin : uas kup**, Ög. 184 Sjögestad: **ifti þura + bupur + sin + uar + tauþr + .** Att 50—53 **iuli** är felristning för **kuli**, dat. sg. av »guld», visar allitterationen med **krikum**, jfr utelämnandet av motsvarande runa i **uli** Sö. 163 Rycksta. **I : kristr : hialb : ant :** är **hialb** imp. »hjälp», vilken uppmaning motiveras genom 74—82 **krist uni a**, vars predikat är 79—81 **uni** 3 sg. pret. av fsv. **unna** »älska», som styr den ändelselösa dat. sg. **krist** och bestämmes av adv. **a** »alltid».

Översättning: Gudrun reste stenen efter Hidin, var brors(syster-)son till Sven. Var han i Grekland, guld skiftade. Kristus hjälp anden! Kristus älskade han alltid.

Sven är troligen densamme, som rest Sö. 136 Aspa.

Inskriftens slut utgör en halvstrof i fornyrdeslag:

*Var han ī Grikum,
gulli skifti.
Kriistr hiælp and!
Krist unni ā.*